

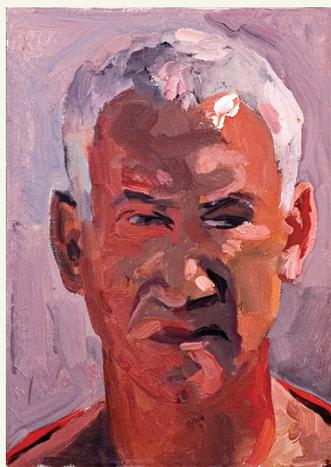

דן צלקה, סופר
(1936-2005)

חומת ארקדיה

בְּשֵׁהשְׁמַיִם כְּבָדִים עַל רְחוֹבוֹת תַּל־אָבִיב
וְהַצְפָּרְדָּעִים בְּכִרְכַּת הַיִּכָּל הַתְּרַבּוֹת
מִשְׁמִיעוֹת קוֹל כְּמוֹ הַנְּמִיר הַמְּלָאכּוֹתַי
שֶׁל מֶלֶךְ סִין, לֹא עוֹלָה לִי כְּלוֹם
לְרֹאוֹת אֵיךְ בְּאַרְקָדִיָּה הַנְּעוֹלָה, בְּרוֹמָא,
נִקְרְאוּ הָרוֹעִים וְהָרוֹעוֹת לְהַקְשִׁיב
לְדַבְּרֵי בֵּין עֲצֵי הַגֶּזֶן, בֵּין הַלְּפִידִים
עַל הַשְּׂבִילִים. עַל סִפְסָלֵי הָאֶבֶן הַכְּבֵדִים
לְרֹאוֹת אַרְבַּע נְשִׁים, סִיבִילוֹת, וְאַחַת
פּוֹתַחַת אֶת סִפְרָהּ.

קטע משיר שהוקדש לדן דאור

דיוקן דן צלקה שצויר בידי ג'ורג' ניק, 1987

נולד בווארשה במלחמת העולם השנייה ונמלט עם משפחתו לברית המועצות. לאחר המלחמה למד מדעי הרוח באוניברסיטת ורוצלב ועסק באגרוף. ב-1959 עלה לארץ-ישראל והתגורר במעברה. לאחר שירותו הצבאי למד פילוסופיה והיסטוריה באוניברסיטת תל-אביב והמשיך את לימודיו בצרפת. בשובו לארץ היה יועץ ספרותי של קבוצת התיאטרון "במת השחקנים". ערך את המוסף לספרות "משא" של עיתון "למרחב" וכן את רבעון אגודת הציירים בתל-אביב. ספרו הראשון שהופיע ב-1967 הוא "ד"ר ברקל ובנו מיכאל". אחריו פרסם כמה וכמה רומנים, קובצי סיפורים, ספרי מאמרים ומסות, יומן מסע למרוקו, תרגומים וספר שירה. זכה בפרסים ספרותיים רבים: פרס ברנר (1967), פרס היצירה (שלוש פעמים), פרס אלתרמן ופרס אקו"ם על מפעל חיים. שנה לפני מותו הוענק לו פרס ספיר על ספרו "ספר האלף-בית". תל-אביב נוכחת בכמה מספריו של צלקה: גיבור ספרו "כפפות" הוא מתאגרף שעלה מפולין לתל-אביב בשנות השלושים ועלילת ספרו "פיליפ ארבס" מתרחשת בתל-אביב של שנות הארבעים.